

Vier pootjes

Vier pootjes, een snuitje en twee bruine oren,
Wat was ik toch zenuwachtig voor jou van tevoren.
Ik mocht je ophalen op zaterdag 1 maart.
En toen ik je zag, wist ik: je was die zenuwen helemaal waard.
Twee donkerbruine ogen, roze kussentjes en een zachte, witte vacht.
Je was nog mooier dan ik ooit had gedacht.
Voordat je kwam had ik het zwaar.
Ik probeerde zo sterk mogelijk te zijn, maar ik stortte helaas steeds weer in elkaar.
Er waren dan ook twijfels of ik het zou kunnen
Jou een heel vers, nieuw hondenleven gunnen.
En toch is er sinds een paar dagen verwondering, hoop en blijdschap
Want met jouw komst gaat het beter met mij, stap voor stap.
Ik zorg, ik speel, ik wandel en ik lach.
En er zit opeens ook weer structuur in de dag.
Ik maak met iedereen een praatje en iedereen komt jou bewonderen
Je zorgt ervoor dat ik me niet meer alleen voel en dat ik me niet meer af kan zonderen.
Of ik voor jou kan zorgen, daar twijfel ik nu geen seconde meer aan,
Want door jou is mijn dichte hart weer opengegaan.
Ik zal jouw leven lang zorgen voor jouw geluk,
Want jij hebt mij weer leven in geblazen, ik was echt een beetje stuk.
Lieve Amy, bedankt, ook al ben je nu nog maar vijf dagen hier,
Op een leven lang liefde, trouw, gezelligheid en plezier.

Liefs, je maatje voor het leven, besef dat vast maar even.

Marianne Kwakman